

**ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียนในสาขาวิชาการท่องเที่ยว
และสาขาวิชาธุรกิจการโรงแรม: กรณีศึกษาผู้เรียนในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต**

**Factors Affecting the Learning Anxiety of the Students in Tourism and Hotel Business
Program: A Case Study of the Students at Suan Dusit Rajabhat University**

ตรีธิดา ปกาสิทธิ์

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร 65000 E-mail: p_treetida@hotmail.com

บทคัดย่อ

เนื่องจากประเทศไทยได้ทำการเร่งพัฒนาเพื่อให้สามารถก้าวไปสู่ความสำเร็จของการเป็นประชาคมอาเซียน และอาชีพด้านการบริการท่องเที่ยวเป็น 1 ใน 8 อาชีพอิสระที่ได้มาตรฐาน ได้รับการรับรอง เป็นเหตุให้ส่งผลกระทบต่อผู้เรียนในสาขาวิชาการท่องเที่ยวและสาขาวิชาธุรกิจการโรงแรม ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่าสิ่งใดคือปัจจัยที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียนแล้วหาวิธีควบคุมความวิตกกังวลในการเรียนรู้ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อไปในอนาคต การวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จำนวนทั้งหมด 302 ตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติเชิงพรรณนา สถิติเชิงอนุมาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันพบว่าสิ่งแวดล้อมภายนอกและเจตคติของผู้เรียนมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการเรียนรู้ ผลการศึกษานี้สามารถเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้บริหาร ครู อาจารย์ และผู้ปกครอง เพื่อใช้ประกอบ การพิจารณาในการเข้าใจช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาที่ผู้เรียนกำลังเผชิญอยู่ด้วยวิธีที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาต่อไป

คำสำคัญ: ความวิตกกังวล การเรียนรู้ เจตคติ

Abstract

The objective of this study is to determine the causes of the learning anxiety of Tourism and Hotel Business students in which the major factor was from the students themselves. In order to be a part of the ASEAN Community, Thailand rapidly develops its country including the tourism service sector which is one of the eight certified independent occupation. This had affected the students or learners in the business tourism and hotel management major. Distraction and lack of inspiration are a few of the serious problems directly affecting the students themselves which in turn affected the economy and the society in a long term. Therefore, it is very important to determine the major factors of the learning anxiety and keep them at the lowest level to help the students in their learning process. This study was conducted using questionnaires given to 302 samples

combining with, for example, the technique of One Way ANOVA, Pearson's product-moment correlation, Descriptive Statistics, and Inferential Statistics. The result showed that the external factors such as learning environment and the students' attitude were the major issues that affected the learning process. This study can be used for the head of school, lecturers or any authorised personnel as well as the students' family to understand the problems and find the solution of the problem.

Keywords: anxiety, learning, attitude

1. บทนำ

สภาพการณ์เศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันของประเทศต่างๆทั่วโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเพื่อการพัฒนาไปสู่ความเจริญก้าวหน้า การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วเช่นนี้ทำให้เกิดความกดดันทางจิตได้และยิ่งการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วเพียงใดภาวะความกดดันทางจิตมักทวีมากขึ้นอย่างต่อเนื่องยังส่งผลต่อประชาชนต้องปรับตัวให้ทันกับสภาพการเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็ว เกิดปัญหามากมายไม่เพียงกระทบต่อค่าครองชีพ การดำเนินชีวิต การงาน สิ่งแวดล้อมเท่านั้น ยังรวมถึงการศึกษาที่ส่งผลให้เกิดความวิตกกังวลและส่งผลต่อเจตคติของผู้เรียนต่อการเรียนด้วย นอกจากนี้ คาดว่าในอนาคตผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะเกิดความวิตกกังวลมากขึ้นเนื่องจากการที่ประเทศไทยได้ทำการพัฒนาเพื่อให้สามารถก้าวไปสู่ความสำเร็จของการเป็นประชาคมอาเซียนได้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2555) เมื่อผู้เรียนความวิตกกังวลในการเรียนขึ้นนับเป็นอุปสรรคสำคัญในการเรียนนำมาซึ่งผลเสียต่อผู้เรียน เพราะความวิตกกังวลในการเรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเบื่อหน่าย หดหู่กำลังใจในการเรียน ซึ่งจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลง ขาดความเอาใจใส่ต่อการเรียนอย่างมากถือว่าเป็นอุปสรรคต่อการเรียน (ชุดิมาศรีแก้ว, 2546)

ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสิ่งแวดล้อมภายนอกต่อความวิตกกังวลโดยแบ่งสิ่งแวดล้อมภายนอกเป็น 5 ด้านคือ (สุทธิชัย ปานปรีชา, 2524; บังอร เกรียดชัยภูมิ, 2553) มีดังนี้ 1. ภัยพิบัติทางธรรมชาติ 2. ภัยที่เกิดขึ้นจากมนุษย์ 3. สิ่งแวดล้อมทางสังคม 4. สิ่งแวดล้อมด้านภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ 5. สิ่งแวดล้อมภาวะการณ์ทางการเมือง สิ่งเหล่านี้ยังคงเป็นความเสี่ยงที่กระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยก่อให้เกิดการสูญเสียรายได้ด้านการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก

ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเจตคติของผู้เรียนต่อความวิตกกังวลโดยแบ่งเจตคติของผู้เรียนเป็น 3 ด้าน (สุพิชญ์ ชีระกุล, 2524 ลักขณา สรวิวัฒน์, 2549 สงวนศรี วิรัชชัย 2527 บังอร เกรียดชัยภูมิ, 2553) ดังนี้ 1. โครงสร้างหลักสูตร 2. กิจกรรมการเรียนรู้ 3. ผู้สอน สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนี้ทำให้ทุกสิ่งเหล่านี้ทำให้สิ่งที่ตามมาอาจเกิดอุปสรรคและความสูญเสียได้ ปัญหาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้นจึงมีผลให้ประชาชนและผู้เรียนในสาขาวิชาการท่องเที่ยวและสาขาวิชาธุรกิจการโรงแรมเกิดความวิตกกังวลขึ้นอย่างน่าเป็นห่วง

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่เกิดขึ้นในปัจจุบันหรือในอนาคตข้างหน้าที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการ

เรียนรู้ของผู้เรียนในสาขาวิชาการท่องเที่ยว และสาขาวิชาธุรกิจการโรงแรม เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของตัวผู้เรียนอนาคตได้ และนำไปเป็นแนวทางสำหรับครู อาจารย์ในการวางแผนการสอน และอาจเป็นการช่วยลดความวิตกกังวลให้ผู้เรียนได้

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียนสาขาวิชาการท่องเที่ยว และสาขาวิชาธุรกิจการโรงแรมมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน

2. เพื่อศึกษาถึงสิ่งแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของกลุ่มผู้เรียนในสาขาวิชาการท่องเที่ยว และสาขาวิชาธุรกิจการโรงแรมมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

3. เพื่อศึกษาถึงเจตคติของผู้เรียนในสาขาวิชาการธุรกิจท่องเที่ยว และสาขาวิชาธุรกิจการโรงแรมที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ในสาขาวิชาการท่องเที่ยว และสาขาวิชาธุรกิจการโรงแรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

3. อุปกรณ์และวิธีการ

3.1 ประชากร คือผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 (รหัสบันทึกศึกษา 52 ถึงรหัส 55) ในสาขาวิชาการท่องเที่ยว และสาขาวิชาธุรกิจการโรงแรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตมีประชากรรวมทั้งสิ้น 1,495 คน (ที่มา: สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2555)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ในการหากลุ่มตัวอย่างโดย

การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (Stratified Sampling) และการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อสุ่มตัวอย่างจากประชากรอีกครั้งได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 302คน

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างของผู้เรียนจำแนกตามชั้นปี

สาขาวิชา	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง(คน)
ธุรกิจการท่องเที่ยว		
ชั้นปีที่ 1	133	27
ชั้นปีที่ 2	115	23
ชั้นปีที่ 3	187	38
ชั้นปีที่ 4	140	28
ธุรกิจการโรงแรม		
ชั้นปีที่ 1	143	29
ชั้นปีที่ 2	208	42
ชั้นปีที่ 3	321	65
ชั้นปีที่ 4	248	50
รวม	1,495	302

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามภาษาไทยเพื่อเป็นการสอบถามกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษาอยู่ ส่วนที่ 2 สิ่งแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียนจำนวน 5 ด้าน โดยใช้สถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นในประเทศไทยในปี 2554-2555 ในทุกด้าน ส่วนที่ 3 เกี่ยวข้องกับเจตคติของผู้เรียนที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียน จำนวน 3 โดยใช้แนวทางของนิภา เพชรสมบูรณ์และคณะวิจัย (2545) ส่วนที่ 4 เกี่ยวกับความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยใช้แนวทางของชุตติมา ศรีแก้ว (2546) และได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยวัดความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาจาก

ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน จากนั้นนำไปทดสอบความเชื่อมั่นกับตัวอย่างลักษณะใกล้เคียง (Try out) จำนวน 40 ราย ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient, 1951) ได้ค่าระดับความเชื่อมั่น คือ ด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียน เท่ากับ 0.893 ด้านเจตคติของผู้เรียนที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียน เท่ากับ 0.833 และด้านความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียน 0.807 ซึ่งเกณฑ์การตัดสินความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.70

3.4 เก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างแล้วอธิบายรายละเอียดในการตอบแบบสอบถามและนำแบบสอบถามที่ได้คืนมาตรวจสอบความเรียบร้อย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้วิธีเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การหาค่าร้อยละ และค่าความถี่ ส่วนสถิติเชิงอนุมาน ผู้วิจัยจะใช้สถิติทดสอบความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว One-Way ANOVA และใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน Pearson Correlation ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปร

4. ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

สำหรับการสรุปและอภิปรายผลงานวิจัยสามารถสรุปข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาและข้อมูลสถิติเชิงอนุมาน ดังนี้ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ส่วนมากเป็นเพศหญิงมีอายุ 18-21 ปีมากที่สุดรองลงมาอายุ 22-25 ปี และข้อมูลเชิงอนุมานตามการทดสอบสมมติฐานดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนแบบมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียน

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้	\bar{x}	SD
สิ่งแวดล้อมภายนอก		
ภัยภัยคิดทางธรรมชาติ	3.478	0.734
ภัยที่เกิดขึ้นจากมนุษย์	3.475	0.836
สภาพทางสังคม	3.366	0.798
ภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ	4.056	0.676
ภาวะการณ์ทางการเมือง	3.636	0.789
เจตคติของผู้เรียน		
โครงสร้างหลักสูตร	3.270	0.848
กิจกรรมการเรียนรู้	3.256	0.825
ผู้สอน	2.470	0.609

จากตารางที่ 2 สิ่งแวดล้อมภายนอกด้านภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้มากกว่าสิ่งแวดล้อมภายนอกอื่นๆ ที่ค่าเฉลี่ย 4.056 ส่วนด้านเจตคติของผู้เรียนด้านโครงสร้างหลักสูตรส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้มากกว่าเจตคติของผู้เรียนในด้านอื่นๆ ที่ค่าเฉลี่ย 3.270

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนแบบมาตรฐานความวิตกกังวลต่อการเรียนของผู้เรียนในสาขาวิชาการท่องเที่ยว และสาขาวิชาการจัดการโรงแรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

	\bar{x}	SD
ความวิตกกังวลต่อการเรียน	3.150	0.602

จากตารางที่ 3 ความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ค่าเฉลี่ย 3.150

ตารางที่ 4 แสดงเพศที่ต่างกันทำให้เกิดความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกัน

ความวิตกกังวลใน					
การเรียนรู้ของ	\bar{x}	SD	t	Sig	
ผู้เรียน					
เพศ	ชาย	3.114	0.630		
	หญิง	3.165	0.590	-0.655	0.513

จากตารางที่ 4 ผลการทดสอบความแตกต่างของความวิตกกังวลในการเรียนรู้ จำแนกตามเพศของผู้เรียนพบว่ามีความวิตกกังวลในการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 5 แสดง อายุที่ต่างกันทำให้เกิดความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ต่างกัน

อายุ	\bar{x}	SD	t	Sig
18-21 ปี	3.145	0.606	-0.439	0.661
22-25 ปี	3.191	0.574		

จากตารางที่ 5 ผลการทดสอบความแตกต่างของความวิตกกังวลในการเรียนรู้ จำแนกตามอายุของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีความวิตกกังวลในการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 6 แสดงระดับชั้นปีที่ต่างกันทำให้เกิดความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียนแตกต่างกัน

ปัจจัย	n	\bar{x}	SD	df	F-test	sig
ปี						
ชั้นปี				301	3.007*	0.031
ปี 1	56	3.188	0.567			
ปี 2	65	3.154	0.677			
ปี 3	103	3.024	0.495			
ปี 4	78	3.289	0.602			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 6 ผลการทดสอบความแตกต่างของความวิตกกังวลในการเรียนรู้ จำแนกตามระดับชั้นปี

ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.031 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 คือระดับชั้นปีของผู้เรียนมีความวิตกกังวลในการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจึงใช้วิธีทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธี LSD

ตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่ของความวิตกกังวลในการเรียนรู้จำแนกตามระดับชั้นปีของกลุ่มตัวอย่าง

ชั้นปี (ผลต่าง)				
ชั้นปี	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4
ปี 1	-	0.034	0.163	-0.101
ปี 2	-	-	0.129	-0.134
ปี 3	-	-	-	-0.264*
ปี 4	-	-	-	-

*คู่ที่แตกต่างกันโดยวิธี LSD

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธี LSD เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความวิตกกังวลในการเรียนรู้ จำแนกตามระดับชั้นปีเป็นรายคู่พบว่า ผู้เรียนระดับชั้นปี 4 มีความวิตกกังวลในการเรียนรู้มากกว่าผู้เรียนระดับชั้นปี 3 แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มผู้เรียนระดับชั้นปีที่ 1 และกลุ่มผู้เรียนระดับชั้นปีที่ 2

ตารางที่ 8 แสดงถึงสิ่งแวดลอมภายนอกมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง

สิ่งแวดล้อมภายนอก	ความวิตกกังวลในการเรียนรู้	
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)
ภัยพิบัติทางธรรมชาติ	0.314**	0.000
ภัยที่เกิดขึ้นจากมนุษย์	0.294**	0.000
สภาพทางสังคม	0.266**	0.000
ภาวะการณทางเศรษฐกิจ	0.293**	0.000
ภาวะการณทางการเมือง	0.272**	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 8 พบว่าสิ่งแวดล้อมภายนอกทั้ง 5 ด้านคือภัยพิบัติทางธรรมชาติ ภัยที่เกิดขึ้นจากมนุษย์ สภาพทางสังคมภาวะการณทางเศรษฐกิจ ภาวะการณทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียน มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.001 จึงยอมรับสมมติฐาน

ตารางที่ 9 แสดงถึงเจตคติของผู้เรียนต่อการเรียนในสาขาวิชาการท่องเที่ยว และสาขาวิชาธุรกิจการโรงแรมมีผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้กลุ่มตัวอย่าง

เจตคติของผู้เรียน	ความวิตกกังวลในการเรียนรู้	
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)
โครงสร้างหลักสูตร	0.288**	0.000
กิจกรรมการเรียนรู้	0.458**	0.000
ผู้สอน	0.141	0.085

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 9 พบว่าโครงสร้างหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียน มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติของผู้เรียนที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้

เจตคติของผู้เรียน	\bar{x}	SD	Cronbach's Alpha
โครงสร้างหลักสูตร	3.270	0.848	0.836
กิจกรรมการเรียนรู้	3.255	0.825	0.832
ผู้สอน	2.470	0.609	0.855

5. การอภิปรายผล

5.1 ความวิตกกังวลในการเรียนรู้ผู้เรียนชั้นปี 4 มีความวิตกกังวลในการเรียนรู้น้อยกว่าชั้นปีอื่นๆ และพบว่าภาวะการณทางเศรษฐกิจเป็นสิ่งแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียนมากที่สุด ทั้งนี้เพราะผู้เรียนชั้นปี 4 ได้มีการวางแผนและเตรียมความพร้อมที่จะประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษาและได้ตระหนักว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะมีงานรองรับหรือสามารถนำความรู้ไปใช้พัฒนาหน้าที่การงานให้มีประสิทธิภาพได้หรือไม่ และที่สำคัญวิชาชีพเป็น 1 ใน 8 อาชีพหลักของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้เรียนชั้นปีที่ 4 จึงมีความวิตกกังวลในการเรียนเพื่อที่จะเพิ่มขีดความสามารถให้กับตนเองเพื่อการแข่งขันของประเทศและรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีในอนาคตได้อย่างดีที่สุด ดังที่ไรครอฟท์ (Rycroft, 1978) ความวิตกกังวลเป็นความรู้สึกของการเตรียมความพร้อมเพื่อเผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้นและที่เพิร์ล (Perls, 1973) กล่าวว่า เมื่อบุคคลคิดถึงเรื่องที่ยังไม่เกิดขึ้นความคิดของบุคคลจะกระโดดจากปัจจุบันไปสู่อนาคตทำให้เกิดความวิตกกังวล เหตุนี้ทำให้ผู้เรียนชั้นปี 4 มีความวิตกกังวลที่แตกต่างโดยมีความวิตกกังวลที่มากกว่าชั้นปีอื่น ซึ่งสอดคล้องกับสุทธิลักษณ์ แสงสุทธิ (2544) พบว่า ผู้เรียนที่ใกล้ชิด

การศึกษามีความวิตกกังวลต่อการทำงานหรือการประกอบอาชีพในอนาคต

5.2 ปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายนอกมีผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ครบทั้ง 5 ด้าน คือภัยพิบัติทางธรรมชาติภัยที่เกิดขึ้นจากมนุษย์ สภาพทางสังคมภาวะการทางเศรษฐกิจ ภาวะการณ์ทางการเมืองและพบว่า ภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียนในสาขาธุรกิจการท่องเที่ยง และสาขาวิชาธุรกิจการโรงแรมมากที่สุด เนื่องจากสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง มีสิ่งของฟุ่มเฟือยและสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายและที่ผู้เรียนกำลังวิตกกังวลคือการเปิดตลาดแรงงานเสรีในกลุ่มอาเซียนแล้วจะมีแรงงานจากอาเซียนมาแทนที่แรงงานของไทยทำให้หางานยากขึ้นส่งผลถึงค่าจ้างและรายได้ของแรงงานไทยต่ำลง (ประชาชาติธุรกิจ, 2556) ภาวะค่าครองชีพที่สูงขึ้นแต่รายได้เท่าเดิมเกิดการออมน้อยลง อัตราแรงงานขึ้นต่ำตามนโยบาย สิ่งเหล่านี้ผู้เรียนเห็นว่าส่งผลต่อการทำงานภายหลังสำเร็จการศึกษาและส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการเรียน ดังที่ฟาร์เมอร์และคนอื่นๆ (Famer et al., 1984) กล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลคือ เงินเป็นสาเหตุที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ เช่น รายได้ ค่าจ้าง สภาพทางการเงินรวมทั้งการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับสภาพทางการเงิน

5.3 เจตคติในการเรียนรู้ 2 ด้านของผู้เรียนมีผลต่อความวิตกกังวลคือ

1) โครงสร้างหลักสูตรมีผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื่องจากภาพรวมของหลักสูตรมีวิชาและเนื้อหาที่หนักทำให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวลในการเรียน ดังที่ไพรัช วงศ์ศิริตระกูล (2554) ได้กล่าวว่า นอกจากปัจจัยที่มาจากตัวผู้เรียนเอง เช่น การเจ็บป่วย การพักผ่อนไม่เพียงพอ การติดสุรา และยาเสพติดแล้ว

ความวิตกกังวลยังขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่นๆทางการศึกษา ได้แก่ โครงสร้างหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อม เป็นต้น

2) กิจกรรมการเรียนรู้มีผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ เนื่องจาก นักศึกษาจะต้องรู้จักค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง มีความอดทนและตั้งใจเรียนอยู่เสมอ มีกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องแสดงออก และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเสมือนการทำงานหรือการประกอบอาชีพในอนาคต อีกทั้งนักศึกษามีความมุ่งหวังต่อการร่วมกิจกรรมและฝึกประสบการณ์ไปประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมานพ ชูนิลและคณะ (2550) ที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ตั้งความหวังว่ากิจกรรมการเรียนรู้จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ดีเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคตที่ดี

6. บทสรุป

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้ 1) สถานภาพส่วนบุคคลด้านเพศ อายุที่แตกต่างกันส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกันต่างกัน ส่วนระดับชั้นปีที่แตกต่างกันส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน 2) สิ่งแวดล้อมภายนอกส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียน ทั้ง 5 ด้าน และภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียนมากที่สุด 3) เจตคติของผู้เรียนส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ 2 ด้าน คือ โครงสร้างหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้ข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้บริหาร อาจารย์ ผู้ปกครอง โดยพิจารณาปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาช่วยเหลือแก้ไข

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน ตลอดจนเป็นข้อมูลในการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป ส่วนข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป คือ ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่น่าจะส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว แรงจูงใจในการเรียน นิสัยการเรียน เป็นต้น และควรมีการศึกษาปัจจัยทางการศึกษาด้านอื่นๆ ที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนรู้ของผู้เรียนในมหาวิทยาลัยอื่นๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลครอบคลุมทุกกลุ่มผู้เรียน

7. กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอบพระคุณครอบครัวที่คอยช่วยเหลือคอยเป็นกำลังใจมาตลอด และผู้วิจัยได้รับกรุณาอย่างยิ่งจากดร.ภณทิรา เลิศเดชเดชาที่ปรึกษางานวิจัยและคณะกรรมการทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง และขอขอบพระคุณคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ในสาขาวิชาการท่องเที่ยวและสาขาวิชาธุรกิจการโรงแรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ แนะนำในการให้ข้อมูล และนักศึกษานในสาขาวิชาการท่องเที่ยวและสาขาวิชาธุรกิจการโรงแรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

8. เอกสารอ้างอิง

ชุตินา ศรีแก้ว. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญญานิพนธ์ กศ.ม. สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชุตินัย ปานปรีชา. (2542). แพทย์ทั่วไปแก้ความ กระวนกระวายใจของผู้ป่วยได้อย่างไร. วารสารกรมการแพทย์.

นิภา เพชรสมบูรณ์และคณะวิจัย. (2545). การวิจัยและพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูและชุดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐาน. รายงานการวิจัย. (มปท). คณะครุศาสตร์. สถาบันราชภัฏเพชรบุรี

บังอร เครียดชัยภูมิ. (2533). ผลของดนตรีต่อระดับความวิตกกังวลของผู้ป่วยขณะรับได้รับการผ่าตัด. วิทยานิพนธ์. วท.ม. สาขาพยาบาลศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล.

ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. (2556). โอกาสของแรงงานไทยใน AEC. (ออนไลน์). สืบค้นจาก <http://www.matichon.co.th> (23 มกราคม 2556)

ไพรัช วงศ์ศรีตระกูล. (2554). ปัจจัยทางการศึกษาที่มีผลต่อความเครียดและความวิตกกังวลของนักศึกษามหาวิทยาลัยธนบุรี. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. บทนำ. 125

มานพ ชูนิล และคณะ. (2550). วิธีการจัดการความเครียดของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ. วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม, 3(2), 42-51.

ลักขณา สรวิวัฒน์. (2549). การคิด. กรุงเทพฯ.

โอเดียน โตร์

สงวนศรี วิรัชชัย. (2527). จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ. ศึกษาพร

สุทธิลักษณ์ แสงสุทธิ. (2544). ความวิตกกังวลเกี่ยวกับอาชีพในอนาคตของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม (จิตวิทยาการศึกษา). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2555).

การศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการ
ผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อการรองรับ
การเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายใต้กรอบ
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สุพิชญ์ ชีระกุล. (2524). การนิเทศการศึกษา.

พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ. วิทยากร.

สำนักงานบริหารและพัฒนา องค์การมหาชน.

(2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพ
ตนเองและการเรียนรู้. (ออนไลน์). สืบค้นจาก
<http://www.okmd.or.th>. (28 ตุลาคม 2555)

Cronbach. L.J. (1951). Coefficient alpha and the

Internal structure of tests. Psychometrika.
16. 297-334.

Farmer, Richard E, Lynn Hunt, Monaham and

Reinhold, Keder. (1984). Stress
Management for Human Service.
Michigan: Sage Publiscation.

Perls, S.Fredrick. (1973). Excitement and growth

in the human personality.: Julian Press

Robert V. Krejcie and Earyle W. Morgan,

(1970). Educational and Psychological.
Measurement, NJ.: NP.

Rycroft, Charles. Charles. (1978). Anxiety and

Neurosis. London : PenQuin Press.